

ning for mig. Han sagde: det er slet ikke mod Sagen, jeg taler, Sagen vil jeg gjerne have frem, Sagens Vigtighed anerkjender jeg tilfulde; det er kun Principet for Udgiftens Fordeling, som jeg er imod (Nørgaard: Ja!). Dertil siger den ærede Rigsdagsmand ogsaa nu Ja; men hvorfor er det nu, at Sagen interesserer ham, hvorfor? Netop fordi han anerkjender, at Sagen er af stor Vigtighed og Betydning for alle disse Districter, thi, dersom han troede, at det var en ligegyldig Ting for alle disse Districter, vilde han vistnok paa ingen Maade være for Sagen. Jeg tør saaledes antage, at den Iver, hvormed han fralagde sig at være mod Sagen, bærer det bedste Bidnesbyrd for, at man paa ingen Maade vil gaae disse Districter for nær ved at paalægge dem en forholdsvis Deel af denne Byrde. Det kan virkelig ikke gaae an at ville statuere her, at man ikke til saadanne locale Foranstaltninger skulde kunne paalægge enkelte Districter selv at bidrage Noget; det kan ikke gaae an at ville opstille den Grundsætning. Det er en Hovedgrundsætning, som vi netop herfra bestandigt søge mere og mere at gennemføre, at, forsaavidt Egne, Districter, andrage paa Tilskud af Statskassen til Foranstaltninger, som ere vigtige for dem, de da bevise Foretagendets Vigtighed for Districtet ved selv at yde Bidrag dertil. Forsaavidt man nu vil sige, at Bidraget skal være frivilligt, saa troer jeg ogsaa, der er en stor Modsigelse deri. Dersom man vil gennemføre denne Grundsætning om Frivillighed, saa maa det føre til, at hver enkelt Statteyder i hele Districtet skal være enig deri og give sit Santykke dertil. Det er nu vistnok aldeles ikke tankeligt at tilveiebringe en saadan Samstemning eller Enighed, og derfor er det netop, for at supplere denne Mangel paa fuldstændig Enighed, at Lovgivningen træder til og gjør det til Lov.

Jeg skal hertil kun sige, at, forsaavidt jeg har forledet Thinget til, efter Sagens 1ste Behandling, ikke at nedsætte noget Udvalg — jeg anerkjender, at det maaskee havde været ønskeligere, at et Udvalg var blevet nedsat, — saa er dette begrundet deri, at ingen af Hr., hvem denne Sag nu ligger saa varmt paa Hjerte og som nu have flere saa værdifulde

Dplysninger at meddele, dengang tog Ordet; der var ikke en eneste Stemme, der yttrede sig ved denne Sags 1ste Behandling om Sagen, og man turde derfor antage, at der herskede stor Enighed i Thinget med Hensyn til selve Sagen. Jeg troer, at det maa være en Lære for os Alle, at, forsaavidt der er en Sag, med Hensyn til hvilken vi have Interesse, ikke ere tilfredse med det foreliggende Lovudkast og ønske Ændringer deri, vi da strax komme frem med de Hovedanker, som vi have derimod. Jeg skjønner forøvrigt ikke, at der her er fremkommet Noget mod dette Lovforslag, som kunde bevæge os til at stemme imod det.

Nørgaard: Det er meget vanskeligt, for mig som læg Mand at besvare de mange lærde Talere, som have udtalt sig imod min Betragtning af Sagen, og jeg skal derfor ogsaa indskrænke mit Svar til ganske faa Ord. Naar den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Valgfreds (M. Hage) har sagt, at jeg nok vilde have Fordelen, men ikke bidrage til Foranstaltningens Fremme, da troer jeg ganske vist, at han i høieste Grad gjør mig Uret. Jeg understøtter med største Beredvillighed enhver gavnlig Foranstaltning, som Staten ønsker fremmet til det almene Bedste, men jeg fordrer Lighed for Loven. Og jeg troer, at saalænge det staaer baade ubevist og vel ogsaa ubevisligt, at nogen Deel af de til slige Anlæg grændsende Districter er paalagt slige partielle Skatter, saalænge fastholder jeg den Mening, at man heller ikke her skal statuere et nyt Princip og et, efter min Formening, meget farligt Princip. Naar en anden æret Rigsdagsmand har talt om, at det var til de omkringliggende Kredses Opkomst, saa siger jeg dertil: ja, ganske vist har han Ret deri; men jeg vil tillade mig at spørge den ærede Rigsdagsmand, om det Samme ikke vil være Tilfældet med enhver saadan Sag. Kan Noget med Grund nægte, at, naar man ved en Jernbane flytter Thyen og Sydsjælland næsten tæt til Kjøbenhavn, at det da er til stor Fordeel for de Baanen nærmest omkringliggende Egne? Jeg troer, det er en Sandhed, der ikke kan benægtes, og dog har det aldrig faldet mig ind, at disse Districter skulde paalægges en særlig Stat.